

Nr 157.

Av herr **Strömberg**, om anslag till en handelsattaché i Wien.

Efter världskrigets slut har man förmärkt, huru alla länder rusta sig för att öka sin utrikeshandel och vinna nya marknader. Även i vårt land har denna strävan gjort sig märkbar, och de nya poster på handelsinformationens område, som under de senaste åren kommit till stånd, torde utan tvivel hava varit till den allra största nytta för vårt land, dess handel och industri. Även om man skulle hava önskat ännu bättre resultat av denna verksamhet, får betydelsen härav likväl icke underskattas; då de politiska och kommersiella förhållandena i Europa en gång åter komma i någorlunda normala förhållanden, skall resultatet av de gjorda uppoffringarna helt säkert icke utebliva.

Ett önskemål vore ju, att vårt land skulle kunna hava en representant för sin handel och industri i varje land, men då detta — f. n. åtminstone — torde vara orealiserbart, får man söka inskränka sig till representation på mera viktiga handelscentra. Ett sådant handelscentrum är otvivelaktigt staden Wien, och att icke någon representant för svensk handel och industri redan blivit placerad därstädes, torde få tillskrivas de politiska och ekonomiska förhållandena i Österrike under de senare åren. Wien har under de senaste årtiondena intagit en rangplats bland Europas städer, beträffande världshandeln. På grund av stadens utomordentligt fördelaktiga geografiska läge i själva hjärtat av Europa, och med de utomordentligt goda järnvägsförbindelser åt alla håll den besitter, har den sedan gammalt varit en av Europas största handelsstäder, och genom den stora pulsådern Donau en huvudplats för transitohandeln med Balkanländerna. Efter världskatastrofen då den gamla dubbelmonarkien Österrike-Ungarn sammanstörtade och Österrike sönderstyckades, såg det en tid ut, som om Wiens gamla storhetstid såsom handelsstad skulle vara förbi, enär de nya grannländerna var för sig sökte länka handelstrafiken över sina resp. områden. Tack vare den hjälp, Österrike erhållit av nationernas förbund, har landet på relativt kort tid kunnat lyfta sig ur sin hittillsvarande ekonomiska misär; valutan är sedan 18 månader tillbaka åter stabiliserad; järnvägsförbindelserna äro återupptagna i normal omfattning och på flera håll t. o. m. bättre än före världskriget; handel och industri blomstra åter,

även om penningknappheten ännu vållar vissa svårigheter, och Wien har åter kunnat hävda sin gamla rangplats såsom handels- och transitostad.

Det bästa beviset härför torde vara, att icke mindre än nio länder hava egna handelskammare i Wien och tio länder äro representerade av handelsattachéer.

Dessa handelskammare äro:

Oesterreich—Rumänische Kammer für Handel Gewerbe und Industrie;
Tschecoslovakische Handelskammer in Wien;
Brittische Handelskammer;
Oesterreich.—Polnische Handelskammer;
Austro—Ungarische Handelskammer;
Schweizer Handelskammer;
Deutsche Wirtschaftskammer;
Oesterr.—Orientalische Handelskammer; samt
Italienische Handelskammer.

De länder, vilka äro företrädde genom handelsattachéer, äro:

Chile	Handelsrat
Frankrike	» attaché
England	» sekretär
Italien	» attaché
Polen	» referent
Rumänien	» attaché
Schweiz	» »
Tjecho-slovakei	» konsulent
Sowjetryssland	» vertreter
Ukraina	» »

Massor av transitovaror nedsändas till Wien av engelsmän, tyskar, belgare, holländare, italienare, fransmän o. s. v., vilka varor däriifrån vidaretransporteras till de närgränsande länderna. En enda blick på kartan torde vara tillfyllest, för att man skall kunna fatta Wiens stora betydelse såsom handelscentrum. Icke mindre än 10 länder gränsa till Österrike, nämligen Tjeckoslovakei, Polen Ungarn, Rumanien, Bulgarien, Grekland, Turkiet, Jugoslavien, Italien och Schweiz, och från samtliga dessa länder komma köpmän, de där tillbringa någon eller några veckor årligen för att inleda nya affärsförbindelser och göra sina inköp. Den årligen tvenne gånger återkommande Wienermässan har visat sig hava en stor dragningskraft på köpmännen och det förra årets tvenne mässor hava t. o. m. varit mera besökta av utländska köpmän än Leipzigermässan.

Det synes vara synnerligen angeläget, att även svensk handel och industri bleve representerad på denna plats, exempelvis genom en handelsattaché, och säkert är, att en sådan skulle hava det allra rikaste arbets-

fält och — såsom här också förutsättes — om till denna post anställs en person med god köpmannautbildning och med kännedom såväl om svensk industri i allmänhet liksom också om förhållandena i Österrike och närgränsande länder, torde det icke råda något tvivel om, att vårt handelsutbyte med nyssnämnda länder inom kort tid skall komma att uppvisa en betydande ökning. Svenska varor hava allestädes ett gott rykte, men då endast ett fåtal av våra allra största exportindustrier hava råd att hålla egna representanter utomlands, blir största delen av de svenska industri-företagen orepresenterade. Med de till Österrike gränsande åkerbrukande länderna Ungarn, Ukraina, Rumänien, Bulgarien och Jugoslavien skulle bl. a. säkert svenska åkerbruksmaskiner kunna inarbetas och därstädes finna en god marknad, och bland varor, vilka skulle kunna importeras från dessa länder märkas: petroleum, benzin, oljor, spannmål, mjöl, foderkakor, tobak o. s. v.

På grund av vad här ovan blivit anfört, tillåter jag mig härmed föreslå,

att riksdagen måtte besluta om tillsättandet av en handelsattaché i Wien med verksamhetsområde i Österrike, Ungarn, Tjechoslovakei, Ukraina, Rumänien, Bulgarien, Grekland och Jugoslavien, samt

att för ändamålet bevilja ett anslag av förslagsvis 10,000 kronor.

Stockholm den 21 januari 1924.

Gustaf Strömberg.
